

عنوان مقاله:

ارزش بخشی بافت تاریخی شیراز توسط اصلاح ساختارهای معماری - اجتماعی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مهدی توکلی کازرونی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز دانشکده فنی سما گروه معماری شیراز ایران

سوگل شمتوب - دکتری معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت گروه معماری مرودشت فارس ایران

کوروش عطاریان - پژوهشگر دکتری معماری دانشگاه تربیت مدرس گروه معماری تهران ایران

خلاصه مقاله:

در حال حاضر ارزش بخشی بافت تاریخی شیراز، یکی از دغدغه های اصلی مدیریت شهری در شیراز محسوب می شود. امروزه رویکردهای نوینی با اهمیت به بعد اجتماعی زندگی شهری، توانسته اند توسعه و پیشرفت قابل توجهی را در زندگی شهری شهروندان و ساکنین ایجاد نمایند. این پژوهش به دنبال تبیین رابطه الگوهای مداخله در بافت تاریخی و شاخص های اصلاح ساختارهای معماری- اجتماعی با ارزش بخشی بافت های تاریخی است. عمده ترین سوال پژوهش این است که چگونه می توان با دیدگاه های خرد در بافت های تاریخی و توجه به شاخص های اجتماعی، در بافت تاریخی مداخله نمود. اصلی ترین هدف این پژوهش کارآمد سازی استراتژی های مداخله در بافت تاریخی و اصلاح ساختارهای اجتماعی و تلاش در جهت ارتقاء شرایط سکونت در بافت فرسوده با تاکید بر ظرفیت های تاریخی روش مورد استفاده در این پژوهش در مرحله شناخت، روش توصیفی و در مرحله ارائه راهکارها، روش تحلیلی و شبیه سازی و مدل سازی است. به منظور دستیابی به اهداف، از الگوی جلوگیری از وقوع جرم بر اساس طراحی محیطی (CPTED) استفاده شده است. همچنین جدول بررسی امکانات و محدودیت ها (SWOT) زمینه را برای ارائه راهکارهای تسهیل سازی در حوزه طراحی شهری از طریق احداث بناهای خدماتی و فرهنگی فراهم نموده است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد، تداعی معانی نمادین فرهنگی و مذهبی و جذب طرح های شهری برای بهسازی و نوسازی محله و رفع نیاز های بافت شهری فرسوده می تواند موجب ارزش بخشی و احیای بافت ها تاریخی شود

کلمات کلیدی:

معماری، هویت، احیای بافت تاریخی، مدیریت شهری، ساختارهای اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274512>

